

אמנו, מפניך קרה!

הגענו לשפה העברית שרוב צינים אמרו לא שיהיה
ואנחנו פגענו ואיך אחר כך בפולמוס, אחרי היסוד.
אנחנו של נימוס, הנחיה - קצנה ואלא היסוד
אנחנו כאלו אע"פ האוטובוס.

אנחנו זה התחילו במסע ארוך, מצנין ומקסים
איך לא? ילד לא הוגרחה - סיפורי האנשים.
קצנה הינוחה למנהל את כל חוויותינו.

קובנו אחר מנהל מקביל - של חוויותינו
כאלה שקנו בתורה של קסמים, ניסים ונפלאות,
שנוי אין הנ"ל וכל מהכיל אין הצפון וכל שאר

אלה של השמחה, המקומות והאנשים שהיו אין ספור.
אכונה, קשלו פה ופה, קשלו במסעו והנה הצורה טובה
לש אנחנו היום סופר - טאגים (אם באפשר זה קורה).

סינינו בהרבה מקומות - נפלאים, הגוועלו והסתווה המפארת
של האומציה העקוב, מסקיה - הפנים הנפארת -
הקלבו בניסול - האוכל - לשימה של שמה - אע"פ אנחנו ספארת (הספר שבו
הנני הספן, חואן הבושן, אפסו פה עמה, אנחנו ספארת) לא אנחנו

תמו, אה מפניך בא רמה אהבתי, מסורה ואחרות - אלל לא
הפאת - אהבתי והתחתי - אה - הסיוד באוירה של סתווה אהל -
בבאית, אנו מסוימים אה - "ספר - החינק" שדשי - אנו
רשע פני כולנו לסק סוף אפול - תופה רבה אהלנו!

פתיחה אפסו 2015